

OBSAZENÍ NA PREMIÉŘE

Režie a dramaturgie	Petr Lanta
Zvuk	Petr Vendera
Světlo	Jan Brázda
Hráli:	
Dorota	Daniela Červinková Lenka Žďárská
Král Africius	David Zelinka Martin Kalina
Teofil	Petr Lanta Libor Novák
Sestry a andělé	Michaela Konárková Lucie Krupičková
Ďábel	Kateřina Linhartová Eva Dostálová
Andělíčci	Anna Matyková
Katanky	Teodora Žurková Magdalena Bodláková Magda Kosňovská
Kati	Jaroslav Kaluzsni Martin Albrecht
Tanečnice	Tereza Adéla Alžběta
Hudební těleso Dr. Krásy	Petr Kopřiva Kamila Kutálková Jana Tomšíčková Láďa Rehánek

BĚHEM ŠESTI LET V INSCENACI ÚČINKOVALI JEŠTĚ

Linda Horáková, Dora Štérová, Anna Matyková,
Anna Matyková, Miša Doláková, Edita, Natalia Volková, Alice,
Michaela Konárková st., Zuzana Skálová, Jana, 2 civilkáři
klubu Mlejn, Jan Táborský, Jan Frič, Marie Posejpalová,
Jana Slavíková, Květa Řezáčová, Lenka Novotná,
Zuzana Brečanová, Marek Javora, Alžběta Zárubová a další

SPOLEČNOST DOKTORA KRÁSY, PRAHA / ÚPICE

*Křesťanská dokonalost má jen jednu hranici:
totiž že je bez hranic.*

Sv. Řehoř z Myssy

VĚNOVÁNO PAMÁTCE
JULIA FEJFALÍKA (1832 - 1862),
NĚMECKÉHO FOLKLORISTY,

A
SVATÉ DOROTĚ,
POPRAVENÉ VE 4. STOLETÍ V KAPADOKII,
KTERÁ MÁ ZÍTRA, 6. ÚNORA, SVÁTEK.

PODLE ČESKÝCH, MORAVSKÝCH A SLOVENSKÝCH
HER VYTVOŘIL SYNTETICKOU ÚPRAVU

E. F. BURIAN.
REŽISÉR A SOUBOR DOTVOŘILI

Těšíme se na shledání s Vámi na dalších představeních.
Sledujte program na internetových stránkách
www.drkrasa.org

PREMIÉRA
14. ŘÍJNA 2000 V DIVADLE DISK
SLAVNOSTNÍ DERNIÉRA
5. ÚNORA 2005 V DIVADLE V CELETNÉ

Režie a dramaturgie Petr Lanta
Zvuk Petr Vendera
Světlo Jan Frič
Hrají:
Dorota Daniela Červinková
 Lenka Žďárská
Král Africius Jan Rolník
 Martin Kalina
Teofil Petr Lanta
 Libor Novák
Sestry a andělé Michaela Konárková
 Lucie Krupičková
Ďábel Kateřina Linhartová
 Eva Dostálová
Andělíčci Antonín Policar
Katanky Teodora Žurková
 Magdalena Bodláková
 Tereza Bělíková
Kati Michal Víšek
 Jaroslav Kaluzsni
Tanečnice Lenka Larionová
 Anna Beránková
 Johana Pošová
Hudební těleso Dr. Krásy
 Petr Bachtjan
 Kamila Kutálková
 Marek Javora
 Vlasta Konopiský

Má cenu být svatou?

„Ta byla ale blbá!“ Řečeno při první zkoušce... Soubor navazuje v inscenaci na starou tradici lidového sousedského podkrkonošského divadla. Uvědomujeme si však změnu životního prostoru ve 20. století, a proto naše hra musí být lidovou hrou naší doby... Jedním z inspirujících podnětů je představení úpických ochotníků v roce 1983 v rámci poselství za mír proti jaderné válce, dále režisérova cesta do Kapadokie (skalnaté pohádkové krajiny uprostřed Turecka, útočiště prvních křesťanů) a shlédnutí jednoho televizního pořadu. Klademe si zásadní otázku: Jestli to má všechno nějaký smysl.

Společnost doktora Krásy,

2000

Dnes už to víme. Možná.

Společnost doktora Krásy, 2005

Kdo stoupá, nikdy nepřestává znova začínat, nikdy s těmi začátky neskončí. Ten, kdo stoupá, nikdy nepřestává toužit po tom, co už zná.

Sv. Řehoř z Myssy

Mohutný Hakim nás pozval na večeři. Jaké bylo ale moje překvapení, když se jeho ruka přiblížila k mému tělu. Cítil jsem jeho jazyk v ústech. Když jsem se druhý den zeptal spolucestovatele Ondřeje proč nezasáhl, odpověděl: „Myslel jsem si, že se ti to líbí.“

Z cestovních zápisků režiséra

Svatá Dorota je patronkou zahrádků, květinářů, pivovarníků, horníků, novomanželů, nevěst, šestinedělek, při porodních bolestech, v chudobě, ve smrtelných nebezpečích a při křivém obvinění.

Hra o Dorotě znamená veliký zlom v naší činnosti, proto si nyní při jejím posledním uvedení neodpustím pár slov.

Před pěti lety se právě přípravou inscenace hry o Dorotě zformoval současný soubor, v té době došlo též k plynulému přechodu z klidného mateřského divadla v Úpici do nejisté existence v Praze. Zásadní setkání proběhlo v srpnu 2000 na dílně Sergeje Fedotova, tam jsem totiž poznal neuvěřitelně okouzujícího Dana Červinku, jak jsem se později dozvěděl – právě vyhozeného studenta Damu. Nedokázal jsem si představit, že bychom spolu něco nevytvořili, tuším, že toto naše setkání bylo osudové. Odepsaný mladý herec plně dokázal svou energii a hudební citlivost přinést do spolku většinou nezkušených, ale nadšených divadelníků. Hvězda Dana čistě zazářila na jevištích, stal se miláčkem publika, i odborného, dostával nabídky k angažmá...

S Dorotou jsem zpočátku příliš nepočítal, měl jsem v hlavě jedno Klímovo dílo, dokonce lze na některých dokumentech nalézt u datumu premiéry Doroty onu Slavnou Nemesis. První zkouška na Dorotu proběhla ke konci léta v kuchyni Koleje Jaboku, tam se asi zrodila idea inscenace, její možnosti jsem pomalu nacházel pozorováním dovedností Dana. Setkání "úpičáků" a "pražáků" v Mníšku pod Brdy ve vilce Lucky K. s krásným jabloňovým sadem a jemným travním porostem po němž jsme chodili bosky, či v bačkorách, znamenalo zásadní tvůrčí pohyb ku předu, plně jsem zformoval celek. Zde také z úst Davida padlo prvně slovo vozík, a já najednou věděl zase víc... Velký problém nastal při shánění základního scénografického prostředku, nakonec jsme se na doporučení jednoho vedoucího supermarketu odhodlali k odvážné akci, která prozradila, že nejlepší herec, nemusí být nejlepší mimo prkna jeviště, a stála také vlasy a klid tehdejšího přítele Myšky.

Na premiéře v Disku jsme Dorotu zahráli poprvé v celku, a tak jsme často v zákulisí listovali ve scénáři, kdože má jít právě na jeviště. Tam se také právě zaučené chrliče ohně Evyčce podařilo ožehnout první řady... Na festivalu v Písku přišel do zákulisí slovenský porotce Karol Horvát a gratuloval mi, já byl s tím představením nespokojený, a nechápal jsem ho, říkal jsem si, že ti Slováci mají podivný humor. Na Jiráskově Hronově zase skončilo předchozí Cvokstory o něco později a my nestíhali přípravu světel, když se zpoždění blížilo hodině, přišel za mnou Sergej Fedotov a řekl: "Pět a musíte začít!" Možná mne zachránil před lynčováním. Každopádně to zdržení mnozí pokládali za úmyslnou provokaci - na sluncem rozpálených schodech totiž čekali i ministři. Nakonec, třeba to byla provokace, proč ne? Dorota se stala naší nejhranější inscenací, ale vlastně každé uvedení mělo specifické obsazení, a tak existuje téměř nekonečná možná kombinace herců a muzikantů. Nejhůř asi bylo, když díky pracovnímu zapřažení a náledí nedojelo do Prahy auto z Úpice, museli být tehdy rychle zaškoleni civilkáři a náhodou přítomná učitelka dramatické výchovy. Vzpomínek na události spojené se svatou Dorotou je mnoho. Snad bych měl ještě potichu poděkovat Té, která stála tehdy pevně a tajně blízko mne, a nahlas všem zúčastněným. Myslím, že je již nikdy nespočítám. Přeji si teď, den před dnešní derniérou, aby tvrdými ranami poznamenaná hvězda Danova znovu zasvítla. Divadlo, je totiž celý jeho život, bez něj nedokáže radostně žít, kéž se tak stane, Svatá Doroto...

*Petr Lanta
4. února 2005*

Diváci pozor! Nenechte vhozené svíčky zapadnout bez povšimnutí!